

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Mevrouw drs. E.I. Schippers
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 10 april 2013

betreft Verordening betreffende veiligheid consumentenproducten

ons kenmerk 152630u

Geachte mevrouw Schippers,

De vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) heeft kennisgenomen van het op 13 februari 2013 gepubliceerde voorstel voor een Verordening betreffende de veiligheid van consumentenproducten¹ en de reactie van de regering hierop van 15 maart 2013². Naar aanleiding hiervan hebben de leden van de **VVD**-fractie - mede namens de leden van de fractie van de **PvdA** - en de leden van de **SP**-fractie nog enige vragen en opmerkingen.

De leden van de **VVD**-fractie zijn van mening dat het traceren en volgen van een product niet alleen van belang is voor de consumentveiligheid, maar ook een goed middel is tegen falsificaties en fiscale fraude. De herkomst van het product en het traject dat het heeft afgelegd tot het bij de consument is gearriveerd, kan op deze wijze worden vastgesteld. De leden van deze fractie wijzen wel op het hoge abstractieniveau van het voorstel. De uitvoering laat erg veel ruimte voor het al dan niet invoeren van een traceringsstelsel voor producten. Gaat dit alleen gelden voor producten waarvoor dit strikt noodzakelijk is of wordt het breder ingevoerd? Het is namelijk aan de Commissie om te bepalen voor welke producten de traceerbaarheid gaat gelden en welke producten hiervan worden vrijgesteld. De leden van de VVD-fractie delen de bedenkingen van de Nederlandse regering op dit punt. De leden van de fractie van de **PvdA** sluiten zich hierbij aan.

De leden van beide fracties plaatsen echter een kanttekening bij het commentaar van de regering ten aanzien van het vermelden van het land van herkomst. Als traceerbaarheid van een product verplicht wordt, dan zou het land van herkomst daar impliciet onderdeel van uit moeten maken. Immers, wat stelt traceerbaarheid voor als men niet weet waar het vandaan komt? Indien de traceerbaarheid verplicht wordt gesteld, dan kan het land van herkomst een eenvoudig onderdeel van de codering zijn. Kunt u toelichten waarom de regering van mening is dat het vermelden van het land van oorsprong kostenverhogend zou zijn?

¹ COM(2013)78

² BNC-fiche 22112-1589

datum 10 april 2013

ons kenmerk 152630u

blad 2

De leden van de **SP**-fractie ondersteunen de kritische opmerkingen uit het BNC-fiche over het voorstel betreffende de veiligheid van consumentengoederen, met uitzondering van de onder artikel 2, lid 3, genoemde producten, zoals levensmiddelen en geneesmiddelen. Enkele elementen zien zij nog graag extra belicht.

De leden van deze fractie zijn het eens met de bezwaren van de Nederlandse regering betreffende de herkomsttracering. Zij vragen in dit verband aandacht voor de handhaving. Hoe kan bijvoorbeeld vorm worden gegeven aan de handhaving bij een eenvoudig apparaat als een mixer, waarin al vele componenten van verschillende - en vaak wisselende - toeleveranciers zitten? Niet altijd is immers het zogenaamde keten-argument geldig?

Op zich is een betere stroomlijning tussen dit voorstel voor een Verordening betreffende de veiligheid van consumentenproducten ter vervanging van Richtlijn 87/357/EEG en Richtlijn 2001/95/EG en de recente Europese wetgeving voor het in de handel brengen van producten³ goed. Het brengt immers meer helderheid aangaande de veiligheid van producten die bestemd zijn voor consumenten of voor professioneel gebruik. De leden van de fractie van de SP maken zich echter zorgen over het gewicht dat aan normen en accreditatie wordt gegeven. De betreffende systemen kunnen gemanipuleerd worden, omdat er uiteindelijk altijd commerciële motieven meespelen bij het opstellen van een norm of het verstrekken van een accreditatie. Daar zijn in het normalisatiecircuit een paar slechte voorbeelden van bekend, onder andere bij stoomstrijkijzers en aanstekers. Vandaar dat de leden van deze fractie u graag nog een viertal vragen voorleggen.

Zij missen nadrukkelijk de inbreng van de "onafhankelijke" overheid bij de normstelling en accreditatieverlening. Het is wel goed de kennis van de normalisatiewereld te kunnen gebruiken, maar naar de mening van deze leden moet de overheid uiteindelijk bepalen wat veilig is en wat niet. De leden van deze fractie vragen u hierop te reageren.

De leden van de SP-fractie onderstrepen het belang van handhaving op Europees niveau, zeker voor wat betreft technische producten, omdat deze een Europese, zo niet een globale, verspreidingschaal hebben. Om dan een goed tegenwicht te kunnen vormen tegen de industrie, moet er op Europees niveau samengewerkt worden. Zij vragen zich wel af of de inbreng van de EU daarbij niet veeleer coördinerend van aard zou moeten zijn, met gebruikmaking van de ervaringen van de nationale handhavingsdiensten. Te denken valt aan samenwerking binnen Europese handavingsprojecten als "Prosafe". Er zal dan wel ruimte over moeten blijven voor specifieke nationale werkzaamheden en klachten. De leden van de SP-fractie krijgen hierop graag uw reactie.

De leden van deze fractie zijn weinig enthousiast over het leggen van meer verantwoordelijkheid op dit gebied bij het bedrijfsleven. De recente financiële perikelen en verscheidene voedselproblemen, te wijten aan deze verantwoordelijkheidstoewijzing aan het bedrijfsleven, spreken immers voor zich. Vertrouwen is mooi, maar controle is beter en noodzakelijk. Immers, ook

³ Bestaande uit Verordening (EG) nr. 765/2008 en Besluit nr. 768/2008/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 betreffende een gemeenschappelijk kader voor het verhandelen van producten (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 82).

datum 10 april 2013

ons kenmerk 152630u

blad 3

bij het bedrijfsleven zullen commerciële aspecten uiteindelijk de doorslag geven. Daarom is een sterke en onafhankelijke handavingsinstelling nodig. Financiering daarvan kan voor een deel uit retributies. Daarbij valt te denken aan importheffingen, die ook voor de importcontroles van consumentenproducten zouden kunnen worden ingevoerd. Er is immers veel voor te zeggen de systemen voor importcontrole van veterinaire producten en dieren, levensmiddelen én consumentenproducten op een zodanige manier op te zetten dat de controle voor risicovolle producten honderd procent is en door de importeurs wordt gefinancierd. Bovendien is controle bij import voor consumentenproducten zeer effectief, omdat dan in feite handhaving bij de bron plaatsvindt. Zij vragen u hier nader op in te gaan.

Om een dergelijk systeem goed te laten werken is wel een deskundige en onafhankelijke instelling nodig. Zowel aan deskundigheid als aan onafhankelijkheid heeft de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) de laatste jaren helaas veel ingeboet en de tekenen wijzen erop dat daaraan – mede dankzij de bezuinigingen - nog geen einde is gekomen. Naar de mening van de leden van de SP-fractie zou het verstandiger zijn dat proces te stoppen en te investeren in de deskundigheidsverhoging van de betreffende instelling, die behalve voor het ministerie van Economische Zaken ook voor dat van Volksgezondheid, Welzijn en Sport werkt. Daarmee krijgt de NVWA weer de onafhankelijke positie die voor een dergelijke taak noodzakelijk is. De leden van de fractie van de SP ontvangen hierop graag uw commentaar.

De leden van de commissie zien uw reactie met belangstelling tegemoet en ontvangen deze graag voor 9 mei 2013.

Hoogachtend,

Drs. T.M. Slagter-Roukema

Voorzitter van de vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport